

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (četrti senat)

z dne 11. maja 2005*

V zadevi T-31/03,

Grupo Sada, pa, SA, s sedežem v Madridu (Španija), ki jo zastopata
A. Aguilar De Armas in J. Marrero Ortega, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga
zastopata J. García Murillo in G. Schneider, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje, je

Sadia, SA, s sedežem v Concordiji (Brazilija), ki sta jo zastopala J. García del Santo in P. García Cabrerizo, odvetnika,

intervenientka,

zaradi tožbe za razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. novembra 2002 (zadeva R 567/2001-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med Sadia, SA, in Grupo Sada, pa, SA,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (četrti senat),

v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, in I. Wiszniewska-Białecka, sodnica,

sodna tajnica: B. Pastor, namestnica sodnega tajnika,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 31. januarja 2003,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 4. junija 2003,

na podlagi odgovora intervenientka na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 10. junija 2003,

na podlagi obravnave z dne 16. decembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Družba Grupo Sada, pa, SA je 1. aprila 1996 Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) predložila prijavo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki skupnosti (UL 1994 L 11, str.1), kot je bila spremenjena.

2 Znak, za katerega je bila zahtevana registracija, je ponatisnjen:

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 29, 31 in 35 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil spremenjen in dopolnjen, in ustrezajo naslednjim opisom:

- razred 29: „Meso, ribe, perutnina in divjačina; mesni ekstrakti; konzervirana, sušena in kuhana sadje in zelenjava; želeji, marmelade, kompoti; jajca, mleko in mlečni izdelki; jedilno olje in maščoba“;

- razred 31: „poljedelski, vrtnarski, gozdarski proizvodi in semensko zrnje, ki jih ne obsegajo drugi razredi; žive živali; sveža sadje in zelenjava; semena, naravne rastline in sveže cvetje; živalska krmila, slad“;

- razred 35: „Oglasna dejavnost; vodenje komercialnih poslov; poslovna administracija; pisarniški posli“.

- 4 Prijava je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 32/97 z dne 8. decembra 1997.
- 5 Družba Sadia Concordia, SA, Industria e Comercio, ki je postala Sadia, SA, je 6. marca 1998 vložila ugovor zoper registracijo znaka, sklicujoč se na verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 glede na prejšnjo figurativno znamko, katere imetnik je. Ta znamka, ki je prikazana spodaj, je bila registrirana v Španiji pod št. 1 919 773 za proizvode iz razreda 29:

- 6 Proizvodi iz razreda 29, za katere je bila registrirana prejšnja znamka intervenientke, ustrezajo naslednjemu opisu: „Meso, ribe, perutnina in divjačina; mesni ekstrakti; konzervirana, sušena in kuhana sadje in zelenjava; želeji, marmelade, kompoti; jajca, mleko in mlečni izdelki; jedilno olje in maščoba“.
- 7 Ugovor je bil usmerjen proti proizvodom iz razredov 29, 31 in 35, kot so bili opisani v zahtevi za registracijo.
- 8 Z odločbo z dne 3. aprila 2001 je oddelek za ugovore sprejel ugovor, kjer je bil ta usmerjen proti proizvodom iz razreda 29, vendar je odredil registracijo za proizvode iz razredov 31 in 35. Glede proizvodov iz razreda 29 je oddelek za ugovore poudaril, da je med spornima znakoma obstajala visoka stopnja vidne in slišne podobnosti in

da so bili proizvodi enaki ali podobni, kar bi lahko pri španskem potrošniku povzročilo verjetnost zmede.

- 9 Tožeča stranka je 30. maja 2001 pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore in zahtevala razveljavitev te odločbe v delu, ki zavrne registracijo za proizvode iz razreda 29 in registracijo znamke, za katero je vložena prijava, za te proizvode.

- 10 Ta pritožba je bila zavrnjena z odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. novembra 2002 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba). Odbor za pritožbe je menil, da so enakost proizvodov, slišna podobnost in določena vidna podobnost med prevladujočimi elementi spornih znakov zadostovale za sklepanje o obstoju verjetnosti zmede pri španskih potrošnikih, ki so lahko mislili, da so proizvodi, ki jih določata sporni znamki, izhajali iz istega podjetja ali, v skrajnem primeru, iz gospodarsko povezanih podjetij.

Predlogi strank

- 11 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo, kjer ta zavrača registracijo prijavljene znamke za proizvode iz razreda 29;

- dovoli registracijo te znamke za proizvode iz razreda 29;

 - UUNT naloži plačilo stroškov;

 - izdela izvedensko mnenje o verjetnosti zmede glede spornih znamk.
- 12 Poudariti je treba, da je tožeča stranka na obravnavi opustila sklicevanje na drugi in četrti predlog, kar je Sodišče prve stopnje sprejelo na zapisnik obravnave.
- 13 UUNT in intervenientka Sodišču prve stopnje predlagata, naj:
- zavrne tožbo;

 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravno stanje

- 14 Tožeča stranka v podporo zahtevi za razveljavitev izpodbijane odločbe navaja en sam tožbeni razlog, in sicer kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

- 15 Ta tožbeni razlog je razdeljen na tri dele. Prvi del odboru za pritožbe očita nepoznavanje visoke stopnje poznavanja prijavljene znamke v Španiji. Drugi del se nanaša na kršitev zahteve za celovito presojo spornih znamk. Tretji del temelji na soobstoju treh registracij na španskem trgu, ki jih je tožeča stranka izvedla pred prijavo znamke Skupnosti, in prejšnje znamke intervenientke.

Prvi del: očitke odboru za pritožbe, da ne pozna visoke stopnje poznavanja prijavljene znamke v Španiji

Trditve strank

- 16 Tožeča stranka poudarja, da je celo pred vložitvijo zahteve za registracijo pri UUNT v poslovnem življenju več let uporabljala simbol, popolnoma enak prijavljeni znamki. Tožeča stranka navaja, da je sestavljena, kot izhaja iz dokazov, priloženih k tožbeni vlogi, iz osmih družb, ki so razporejene po vsem španskem ozemlju in distribuirajo vse svoje proizvode pod znakom GRUPO SADA. Dodaja, da se ta znak pojavlja na službenih značkah zaposlenih, poštnih ovojnica, obvestilih, računih, dobavnica in naročilnicah, na panojih pred sedežem družbe in v različnih objavah. Tožeča stranka iz tega sklepa, da je prijavljena znamka na španskem trgu očitno splošno poznana, kar izhaja iz njene uporabe in vlaganj v reklamo. Poleg tega tožeča stranka navaja, da se ta znamka, ki vključuje besedni element „GRUPO SADA“, sklada z njeno firmo: to skladanje torej potrošniku omogoča, da proizvode, ki jih označuje ta znamka, lažje poveže s tem podjetjem.

- 17 Glede tega tožeča stranka navaja, da bi bila višja stopnja poznavanja njene znamke na podlagi dokaza, priloženega k tožbeni vlogi, nedvomna pri dveh kategorijah naslovnikov proizvodov, ki jih trži, in sicer pri grosistih in velikih podjetjih na španskem ozemlju, ki bi naročali neposredno pri njej, in pri končnih potrošnikih, strankah velikih podjetij.
- 18 V teh okoliščinah tožeča stranka trdi, da odbor za pritožbe nepravilno ni upošteval višje stopnje poznavanja upoštevne javnosti pri prijavi znamki. V ta namen se sklicuje na sodbi Sodišča z dne 29. septembra 1998 v zadevi Canon (C-39/97, Recueil, str. I-5507) in z dne 11. novembra 1997 v zadevi SABEL (C-251/95, Recueil, str. I-6191), iz katerih naj bi izhajalo, da visoka stopnja poznavanja znamke odvrne vsako verjetnost zmede.
- 19 UUNT ugovarja, da trditve visoke stopnje poznavanja prijavitelne znamke v Španiji, ki je bila prvič navedena pred Sodiščem prve stopnje, pomeni spremembo predmeta spora, ki jo člen 135(4) Poslovnika Sodišča prve stopnje prepoveduje. Zato UUNT poziva Sodišče prve stopnje, naj ne preizkusi trditve, da odbor za pritožbe ni presodil domnevne višje stopnje poznavanja prijavitelne znamke. Še več, po mnenju UUNT so dokazi, ki so priloženi k tožbeni vlogi, nedopustni.
- 20 Glede dopustnosti trditve in dokazov, ki jih predlaga tožeča stranka, se intervenientka pridružuje mnenju UUNT. Glede temelja dodaja, da sloves prijavitelne znamke sam po sebi ne izključuje obstoja verjetnosti zmede. V bistvu naj bi bila znamka intervenientke prav tako poznana španskim potrošnikom. Glede tega intervenientka navaja, da je največji izvoznik mesnih izdelkov iz Brazilije in da je prisoten na številnih nacionalnih trgih, zlasti v Veliki Britaniji in Italiji. Kot dokaz

pomembnosti svoje tržne dejavnosti predloži intervenientka kot prilogo k svoji vlogi različne brošure in revije ter embalaže in vrečke, ki jih uporablja in s katerimi naj bi dokazala nepretrgano uporabo svoje znamke.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 21 Člen 74(1), na koncu, Uredbe št. 40/94 določa, da „ je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke“. Sodišče prve stopnje je sodilo, da ta določba odboru za pritožbe nalaga, da pri odločanju o pritožbi zoper odločbo, s katero se je zaključil postopek z ugovorom, svojo odločbo utemelji zgolj z relativnimi razlogi za zavrnitev, ki jih je navedla zadevna stranka, in z dejstvi in dokazi glede njih, ki jih je ta stranka predložila (sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. septembra 2003 v zadevi Henkel proti UUNT – LHS (UK) (KLEENCARE), T-308/01, Recueil, str. II-3253, točka 32).
- 22 V tem primeru je ugotovljeno, da je bila domnevna visoka stopnja poznavanja prijavljene znamke, ki naj bi nastala z uporabo enakega znaka v poslovnem življenju v Španiji, prvič navedena v okviru postopka pred Sodiščem prve stopnje.
- 23 Poleg tega ni bilo v pristojnosti niti oddelka za ugovore niti odbora za pritožbe, da po uradni dolžnosti ugotavlja domnevno visoko stopnjo poznavanja, ki naj bi jo imela prijavljena znamka. Iz tega izhaja, da je ta trditev nedopustna.
- 24 Prav tako je treba zaradi enakih razlogov iz razprave izločiti dokaze, ki jih intervenientka predlaga prvič v postopku pred Sodiščem prve stopnje in ki naj bi

dokazali domnevno poznanost njene prejšnje znamke, ne da bi bilo potrebno preučiti njihovo dokazno vrednost (glej sodbi Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2002 v zadevi eCOPY proti UUNT (ECOPY), T-247/01, Recueil, str. II-5301, točka 49, in z dne 3. julija 2003 v zadevi Alejandro proti UUNT – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, str. II-2251, točka 67).

25 Zato se prvi del tožbenega razloga kot nedopustnega zavrže.

Drugi del: kršitev zahteve po celoviti presoji spornih znamk

Trditve strank

26 Tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da je kršil zahtevo sodne prakse po celoviti presoji vidne, slišne in pojmovne podobnosti spornih znamk v več pogledih.

27 Prvič trdi, da je odbor za pritožbe s tem, da je v točki 27 izpodbijane odločbe opravil ločene presoje vidnih, slišnih in pojmovnih vidikov spornih znamk, kršil zahtevo po celoviti presoji znamk, ne da bi primerjal rezultate teh različnih presoj.

28 Tožeča stranka tudi meni, da odbor za pritožbe s tem, da je razčlenil edini element „sada“ prijavitelne znamke, ki ga je opredelil kot prevladujočega, in izključil element „grupo“, prav tako ni spoštoval zahteve po celoviti presoji spornih znamk. Sklicujoč

se na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Matratzen Concord proti UUNT – Hukla Germany (MATRATZEN) (T-6/01, Recueil, str. II-4335), tožeča stranka meni, da celovita presoja zahteva upoštevanje vseh elementov znamk in ne samo njihovega prevladujočega elementa. Glede tega tožeča stranka pravi, da ne razume razloga, zaradi katerega izpodbijana odločba opredeljuje izraz „grupo“ kot šibko razlikovalnega, medtem ko se ne vpraša o razlikovalnem učinku elementa „sadia“ prejšnje znamke intervenientke, čeprav je šibkejši. Odbor za pritožbe naj bi torej sporni znamki obravnaval različno.

29 Po mnenju tožeče stranke bi le umetna razčlenitev prijavljene znamke odboru za pritožbe dopustila sklepanje o obstoju verjetnosti zmede. V bistvu naj ne bi bilo mogoče, da bi potrošnik v nekaj desetinkah sekunde, ki jih posveti spornima znamkama, tema odzvel njune figurativne elemente, izvedel abstrakcijo elementa „grupo“ prijavljene znamke in „i“ prejšnje znamke intervenientke ter združil dva različna stila pisave v enega samega, da bi ugotovil podobnost med spornima znamkama. Potrošnik, ki bi ravnal tako, naj ne bi bil opredeljen kot povprečni potrošnik in naj bi ga prijavljena znamka ne zavedla v zmoto, ker naj bi se nujno zavedal intelektualne poti, po kateri je prišel do ugotovitve o podobnosti med spornima znamkama.

30 Sicer pa tožeča stranka meni, da prevladujoči element prijavljene znamke ni besedni element „sada“, ampak motiv štirih krogov s šestimi poševnimi črtami, ki je očitno večji kot ta element in ki naj bi nevede pritegnil pogled. Glede znamke intervenientke naj bi pri celotnem vtisu, ki ga ustvarja, prevladoval veliki „s“, ki naj bi imel skorajda hipnotičen učinek. Po mnenju tožeče stranke naj bi celovita presoja prijavljene znamke, pri celotnem vtisu katere prevladuje figurativni element, in prejšnje znamke intervenienta, pri celotnem vtisu katere prevladuje stilizirani začetni „s“, omogočila izključitev kakršne koli verjetnosti zmede pri potrošniku.

- 31 Tretjič, tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe napačno presodil, ker ni upošteval dejstva, da je besedni element „sadia“ generična portugalska beseda, ki pomeni „zdravje“, kar naj bi zmanjšalo verjetnost zmede med spornima znamkama.
- 32 UUNT meni, da odbor za pritožbe ni napačno presodil verjetnosti zmede glede spornih znamk.
- 33 Prvič, UUNT opozarja, da je gotovo, da so proizvodi, ki jih varujeta sporni znamki, enaki.
- 34 Drugič, glede trditve tožeče stranke, da naj bi bili naslovniki proizvodov, ki jih označuje prijavljena znamka, velika podjetja in končni potrošniki, UUNT poudarja, da proizvodi, ki jih označuje prijavljena znamka, niso le piščančje meso in izdelki iz piščančjega mesa, ampak tudi drugi proizvodi, kot so mleko, mlečni izdelki, jedilno olje in maščoba. Ti so namenjeni neposredno končnim potrošnikom in ne v glavnem veleblagovnicam in distribucijskim verigam. Potrošnik proizvodov, ki jih označuje prijavljena znamka, naj torej ne bi bil nujno specializiran potrošnik. Poleg tega UUNT opozarja, da so zadevni proizvodi, ker so prehrambni, proizvodi tekoče potrošnje, ki se jih kupuje brez posebne pozornosti.
- 35 Tretjič, UUNT glede primerjave spornih znakov najprej poudarja, da kljub določenim razlikam obstaja vidna podobnost med spornima znakoma zaradi pomembnega mesta elementa „sada“ v celotnem vtisu, ki ga ustvarja prijavljena znamka, ker ima ta element glede na prejšnjo znamko intervenientke enako

zaporedje črk, razen črke „i“. Po mnenju UUNT bi bilo torej ustrezno, da se potrди sklep, ki ga je sprejel odbor za pritožbe glede obstoja „določene vidne podobnosti“.

36 Dalje, UUNT glede izpodbijane odločbe meni, da sta si sporna znaka slišno podobna.

37 Končno, glede pojmovne primerjave spornih znakov UUNT potrjuje sklep odbora za pritožbe in meni, da je tako primerjavo nemogoče izvesti, ker besedna elementa „sada“ in „sadia“ v španščini nimata nobene pojmovne vsebine. Glede tega UUNT poudarja, da je trditev tožeče stranke, da besedni element „sadia“ pomeni „zdravje“ v portugalsščini, nova. Glede temelja UUNT ugovarja, da je portugalska beseda, ki pomeni „zdravje“, izraz „saúde“ in da je „sadia“ v portugalsščini pridevnik, ki pomeni, če gre za osebo, „dobrega zdravja“, in če gre za proizvode, „ki zdraví“. UUNT opozarja tudi, da besedni element „sadia“ za upoštevno javnost, ki jo sestavljajo španski potrošniki, nima nobenega pomena, ker v španščini ne pomeni ničesar, ker se ta element v Španiji navadno ne uporablja za oznako proizvodov iz razreda 29, in ker ni bilo dokazano, da so imeli španski potrošniki dovolj znanja portugalsščine, da bi razumeli pomen, ki ga ima ta beseda v tem jeziku.

38 Še več, glede izraza „grupo“ prijavljene znamke, čeprav UUNT prizna, da ta izraz obstaja v španščini in da določa skupino družb, kljub temu meni, da pojmovna vsebina tega elementa in dejstvo, da naj ga prejšnja znamka intervenientke ne bi imela, nista tako pomembna, ker se izraz „grupo“ v Španiji navadno uporablja v prehranbnem sektorju za določitev skupine družb, kar naj bi potrdilo več drugih primerov.

- 39 Četrtrič in zadnjič, glede presoje verjetnosti zmede glede znamk UUNT potrjuje sklep odbora za pritožbe, da taka verjetnost obstaja. UUNT poudarja, da enakost proizvodov, dejstvo, da se te kupuje brez posebne pozornosti, in okoliščina, da je nepopolna predstava prijavljene znamke, ki jo bo potrošnik ohranil v spominu, predstava njenega prevladujočega elementa „sada“, ki je zelo podoben znamki intervenientke, pripeljejo do sklepa, da verjetnost zmede obstaja. Ta naj bi bila večja zaradi dejstva, da izraz „grupo“, ki ga vsebuje prijavljena znamka, določa vez med podjetji in bi lahko potrošnike zavedel k misli, da podjetji Sadia in Grupo Sada pripadata isti skupini.
- 40 Intervenientka se v bistvu pridružuje trditvam, ki jih je razvil UUNT.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 41 Po členu 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 se prijavljena znamka na ugovor imetnika prejšnje znamke ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti proizvodov ali storitev, ki jih označujejo znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka.
- 42 Po ustaljeni sodni praksi je verjetnost zmede to, da javnost lahko verjame, da zadevni proizvodi ali storitve izhajajo iz istega podjetja ali, v skrajnem primeru, iz gospodarsko povezanih podjetij.

- 43 Po tej isti sodni praksi je treba verjetnost zmede presojati celovito, glede na dojetanje zadevnih znakov in proizvodov ali storitev upoštevne javnosti in upoštevajoč vse v tem primeru upoštevne dejavnike, zlasti medsebojno odvisnost med podobnostjo znakov in podobnostjo označenih proizvodov ali storitev (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2821, točke od 31 do 33 in navedena sodna praksa).
- 44 Kot prav tako izhaja iz sodne prakse, mora celovita presoja verjetnosti zmede glede vidne, slišne ali pojmovne podobnosti spornih znakov temeljiti na njihovem celotnem vtisu, upoštevajoč zlasti njihove razlikovalne in prevladujoče elemente (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2003 v zadevi Phillips-Van Heusen proti UUNT – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, str. II-4335, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 45 V tem primeru se spor nanaša na primerjavo spornih znakov. Enakost proizvodov, ki jih določata sporni znamki, se ne izpodbija.
- 46 Ker je bila prejšnja znamka registrirana v Španiji, so upoštevna javnost povprečni španski potrošniki.
- 47 Glede tega je treba zavrnilo trditev tožeče stranke, omenjeno pri preizkusu prvega dela tožbenega razloga, po kateri naj bi upoštevno javnost sestavljale tako stranke velikih podjetij kot grosisti in velika podjetja sama. V bistvu, kot je pravilno zatrjeval UUNT, celo pod predpostavko, kot trdi tožeča stranka, da trži piščančje meso pod prijavljeno znamko le velikim podjetjem, je res, da se drugi proizvodi iz razreda 29,

označeni s to znamko, kot so mleko in mlečni izdelki, tržijo končnim potrošnikom. Iz tega izhaja, da je glede presoje verjetnosti zmede glede spornih znamk treba upoštevati povprečnega, normalno pozornega in preudarnega španskega potrošnika, kar je pravilno upoštevala izpodbijana odločba.

- 48 Glede primerjave spornih znakov je treba najprej zavrniti trditev tožeče stranke, da naj bi odbor za pritožbe, ob nepriznavanju sodbe MATRATZEN, točka 28 zgoraj, zgolj primerjal prevladujoči element prijavljene znamke, torej besedni element „sada“, s prejšnjo znamko intervenientke.
- 49 Treba je opozoriti, da se lahko šteje, kot izhaja iz te sodbe, da je sestavljena znamka podobna drugi znamki, ki je enaka ali podobna enemu od sestavnih delov sestavljene znamke, le, če ta tvori prevladujoči element v celotnem vtisu, ki ga ustvarja sestavljena znamka. Tako je, ko ta sestavni del lahko sam prevlada v predstavi te znamke, ki jo ima v spominu upoštevena javnost, tako da so drugi sestavni deli te znamke zanemarljivi v celotnem vtisu, ki ga ta ustvarja. Tak pristop se ne vrača k upoštevanju zgolj sestavnega dela sestavljene znamke in k primerjanju tega z drugo znamko. Nasprotno je treba izvesti tako primerjavo s preučitvijo zadevnih znamk, ki se presojata vsaka kot celota zase. Vendar to ne izključuje, da bi lahko nad celotnim vtisom, ki ga sestavljena znamka ustvari v spominu upoštevene javnosti, v določenih okoliščinah prevladal eden ali več njenih sestavnih delov. Še več, glede presoje prevladujočega značaja enega ali več sestavnih delov, določenih s sestavljeno znamko, je treba upoštevati zlasti bistvene lastnosti vsakega izmed teh sestavnih delov tako, da se jih primerja z drugimi sestavnimi deli. Poleg tega in pomožno se lahko upošteva tudi položaj, ki se nanaša na različne sestavne dele v obliki sestavljene znamke (zgoraj v točki 28 navedena sodba MATRATZEN, točke od 33 do 35, potrjena s sklepom Sodišča z dne 28. aprila 2004 v zadevi Matratzen Concord proti UUNT, C-3/03 P, Recueil, str. I-3657, točki 32 in 33).

- 50 V tem primeru je odbor za pritožbe glede prejšnje znamke intervenientke menil, da pisava črke „s“ te znamke ni bila pomembna.
- 51 Ta presoja se potrdi. V bistvu, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, je pisava črke „s“ prejšnje znamke intervenientke, katere zgornja krivina je malo večja kot spodnja, nepomembna in torej ni prevladujoči element te znamke. Sodišče prve stopnje meni, da je nasprotno besedni element prejšnje znamke, torej „sadia“, v svoji celovitosti tisti, ki prevladuje v predstavi, ki jo ima v spominu povprečni španski potrošnik.
- 52 Glede prijavljene znamke je treba poudariti, da je odbor za pritožbe menil, da je bil besedni element „sada“ prevladujoči element.
- 53 Glede besednih elementov prijavljene znamke je odbor za pritožbe v točki 27 izpodbijane odločbe štel, da je bil izraz „grupo“, ki pomeni „skupino družb“, pisan z manjšimi in tanjšimi črkami kot element „sada“ in naj bi ga potrošnik odrinil v ozadje.
- 54 Ta presoja je točna. Na vidni ravni je treba ugotoviti, da tako stil pisave in debelina črk besednega elementa „sada“ kot njegov osrednji položaj v obliki prijavljene znamke povzročita v celotnem vtisu besednega elementa prevlado tega elementa nad elementom „grupo“. Še več, pravilno je meniti, da si potrošnik tega izraza ne bo zapomnil. V bistvu bo potrošnik temu izrazu namenil le generičen pomen, torej pomen skupine družb. Potrošnik torej ne bo štel izraza „grupo“ kot glavnega sestavnega dela prijavljene znamke in kot elementa, ki naj bi pokazal na izvor proizvodov, ki jih opredeljuje ta znamka.

- 55 Sicer se odbor za pritožbe v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, pri vidni, slišni in pomenski presoji spornih znakov ni omejil na primerjavo prevladujočega elementa „sada“ prijavljene znamke s prejšnjo znamko intervenientke, ob izključitvi izraza „grupo“. V bistvu iz točke 27 izpodbijane odločbe jasno izhaja, da je odbor za pritožbe pri celoviti primerjavi prijavljene znamke s prejšnjo znamko intervenientke upošteval prisotnost izraza „grupo“ v prijavljeni znamki.
- 56 Glede figurativnega elementa prijavljene znamke, sestavljenega iz štirih krogov temne barve, na katerih je šest poševnih črt svetle barve, ki se na videz stekajo, je treba povedati, da, kot izhaja iz branja točk 13 in 26 izpodbijane odločbe skupaj, je odbor za pritožbe potrdil sklepanje oddelka za ugovore, da je bil figurativni element zgolj okrasne narave in se ga torej ni moglo šteti za prevladujoči element prijavljene znamke.
- 57 Ta presoja naj bi bila veljavna. Gotovo je res, da figurativni element prijavljene znamke pritegne pozornost zaradi svoje velikosti. Vendar si je to pisavo težko zapomniti in zato ne bo prevladala podoba prijavljene znamke, ki si jo bo zapomnila upoštevena javnost. V bistvu je treba navesti, prvič, da je ta motiv določena geometrijska sestavljenost, zlasti zaradi šestih poševnih črt, ki prečkajo štiri kroge, vendar se ne stikajo na vrhu najvišjega kroga, medtem ko se ti dve črti združita v eno samo v notranjosti najvišjega kroga. Drugič je v obliki prijavljene znamke položaj figurativnega elementa pomaknjen na levo glede na navpično poravnavo, ki jo imata oba besedna elementa „grupo“ in „sada“, in je okrasne narave, ki v celotnem vtisu, ki ga ustvarja ta znamka, nista pomembna.

- 58 V teh pogojih naj se odboru za pritožbe ne bi očitalo, da je določil, da je bil besedni element „sada“ prevladujoči element prijavljene znamke, ki ga bo upoštevna javnost ohranila v spominu.
- 59 Nato je Sodišče prve stopnje glede podobnosti znakov, o kateri je odločil odbor za pritožbe, menilo, da je treba to presojo prav tako potrditi.
- 60 Glede vidne primerjave je odbor za pritožbe poudaril, da sta kljub razlikam med spornima znamkama – torej figurativnim motivom štirih krogov in elementom „grupo“ prijavljene znamke – prejšnja znamka in prevladujoči element prijavljene znamke, torej „sada“, pomenila določeno podobnost zaradi položaja tega elementa in zaporedja črk, ki so skupne obema znamkama, z izjemo črke „i“ v prejšnji znamki.
- 61 Glede vidnega vtisa je treba povedati, da kljub temu, da podobnost znakov ni posebno velika, kar je potrdil odbor za pritožbe, je vendar dovolj velika, da razlike med spornima znakoma, omenjenima v izpodbijani odločbi, niso očitne.
- 62 Glede slišnega vtisa je o izpodbijani odločbi treba povedati, da sta si sporna znaka podobna. Na eni strani, čeprav prijavljena znamka vsebuje izraz „grupo“, ta element ni dovolj pomemben, da bi nadomestil čisto slišno podobnost med prevladujočim elementom prijavljene znamke, torej „sada“, in prejšnjo znamko. Na drugi strani je odbor za pritožbe pravilno menil, upoštevajoč pravila naglaševanja v španskem jeziku, da je imela črka „i“, ki v besednem elementu „sadia“ tvori diftong z močnim samoglasnikom „a“, v španskem jeziku šibko izgovarjavo. Zato bo upoštevna javnost

besedni element „sada“ prijavljene znamke in prejšnjo znamko intervenientke izgovarjala podobno. Ta okoliščina, upoštevajoč prevladujoči element besednega elementa „sada“ v prijavljeni znamki, pelje k ugotovitvi glasovne podobnosti med spornima znakoma v celotnem vtisu spornih znamk.

63 Glede pojmovne primerjave je prav tako pravilno, da je odbor za pritožbe menil, da ta primerjava ni bila upoštevna, ker niti prevladujoči element prijavljene znamke niti prejšnja znamka nista imela pomena v španskem jeziku.

64 Prvič, trditev tožeče stranke, da naj bi odbor za pritožbe nepravilno ne upošteval dejstva, da besedni element „sadia“ v portugalsščini pomeni zdravje, naj ne bi bila uspešna. V bistvu zadostuje ugotovitev, da čeprav se predpostavi, da naj bi tožeča stranka soglašala z enim od pomenov besednega elementa „sadia“, ni dokazala, da je upoštevna javnost, torej španski potrošnik, dovolj dobro poznala portugalsščino, da bi besednemu elementu „sadia“ takoj pripisala tak pomen. Zato bo, kot je odbor za pritožbe pravilno ugotovil v točki 28 izpodbijane odločbe, upoštevna javnost ta besedni element štela kot fantazijski element.

65 Drugič naj bi se ne štelo, da dejstvo, da ima besedni element „grupo“ pomen v španščini, vodi k priznanju pomena prijavljene znamk ali k vzpostavitvi pojmovnega razlikovanja te znamke pri upoštevni javnosti glede na prejšnjo znamko intervenientke. V bistvu, kot je bilo že povedano v točki 54 zgoraj, bo upoštevna javnost izrazu „grupo“ pripisala njegov generičen pomen, torej „skupina družb“. Zato je pojmovno izraz „grupo“ manj pomemben kot prevladujoči element „sada“ prijavljene znamke.

- 66 Končno naj tožeča stranka ne bi upravičeno očitala odboru za pritožbe, da je kršil zahtevo sodne prakse po celoviti presoji spornih znakov, ker so presoje odbora za pritožbe preveč analitične in naj ne bi ustrezale vedenju povprečnega potrošnika v navzočnosti teh dveh spornih znamk.
- 67 V bistvu je treba spomniti, da če povprečni potrošnik normalno dojema znamko kot celoto in ne preučuje njenih različnih elementov (glej po analogiji zgoraj v točki 18 navedeno sodbo SABEL, točka 23), so na splošno prevladujoče in razlikovalne značilnosti znaka tiste, ki si jih je lažje zapomniti (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Oberhauser proti UUNT – Petit Liberto (Fifties), T-104/01, Recueil, str. II-4359, točki 47 in 48). Zato naj se odboru za pritožbe ne bi očitalo, da je preučil, kateri elementi so v potrošnikovem dojemanju razlikovalni in prevladujoči elementi znamk, torej elementi, ki mu bodo ostali v spominu.
- 68 Še več, v točki 26 izpodbijane odločbe je odbor za pritožbe v uvodu svoje posebne razlage glede vidne, glasovne in pojmovne primerjave spornih znamk menil, da elementi, ki razlikujejo sporni znamki, niso bili dovolj veliki, da bi odtehtali njune prevladujoče elemente. Iz tega izhaja, da je odbor za pritožbe dobro izvedel celovito presajo spornih znakov.
- 69 V teh pogojih, upoštevajoč enakost proizvodov, ki jih določata sporni znamki, vidno in glasovno podobnost med prevladujočim elementom prijavljene znamke in prejšnjo znamko, bo celoviti vtis, ki ga ustvarita sporni znamki, upoštevno javnost peljal k razmišljanju, da proizvodi, določeni s temi znamkami, izhajajo iz istega podjetja ali vsaj iz gospodarsko povezanih podjetij. Besedni element „grupo“

prijavljene znamke, ki določa skupino podjetij, lahko, čeprav nima prevladujočega značaja, kljub temu potrdi, da gre za združenje zadevnih podjetij v obliki „skupine“ družb, in tako poveča verjetnost zmede med spornima znamkama.

70 Zaradi vseh teh ugotovitev je treba drugi del tožbenega razloga zavrni.

Tretji del: soobstoj treh registracij na španskem trgu, ki jih je tožeča stranka izvedla pred prijavo znamke Skupnosti, in prejšnje znamke intervenientke

Trditve strank

71 Tožeča stranka navaja, da je imetnica treh španskih znamk, registriranih za proizvode iz razreda 29, in sicer besedne znamke SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, registrirane 5. aprila 1991 pod št. 1311019, besedne znamke LA DESPENSA DE SADA, registrirane 1. maja 1994 pod št. 1807310, in figurativne znamke, sestavljene iz štirih krogov, na katerih je šest poševnih črt, registrirane 5. julija 1990 pod št. 1311021.

72 Tožeča stranka poudarja, da prijavljena znamka v enem samem konstitutivnem znaku združuje tri nacionalne znamke, katerih imetnik je, torej besedni element „sada“ znamk s številčkama registracije 1311019 in 1807310 in figurativni element, sestavljen iz štirih krogov, na katerih je šest poševnih črt, registriran pod št. 1311021. Prijavljena znamka naj torej ne bi zmedla potrošnika, ki jo bo povezal s prejšnjimi nacionalnimi znamkami tožeče stranke in ne z znamko intervenientke. Torej naj pri

potrošniku ne bi obstajala nikakršna verjetnost zmede glede prijavljene znamke in znamke intervenientke. Sicer se lahko miren soobstoj nacionalnih znamk pred vložitvijo prijave za registracijo znamke Skupnosti po mnenju tožeče stranke dokaže tudi z napotitvijo na spletne strani obeh družb.

73 Zato tožeča stranka trdi, da odbor za pritožbe napačno ni upošteval mirnega soobstoja treh nacionalnih znamk, katerih imetnica je, na španskem trgu pred vložitvijo prijave za registracijo znamke Skupnosti in prejšnje znamke intervenientke, ki je bila v Španiji registrirana kasneje kot tri nacionalne znamke, ki jih ta stranka navaja.

74 Glede tega tožeča stranka navaja, da, ko je intervenientka vložila prijavo nacionalne znamke v Španiji, nihče ni potrdil, da bi ta registracija lahko povzročila verjetnost zmede pri španskem potrošniku: španski urad za patente in znamke ni preučil po uradni dolžnosti tega vprašanja, on sam ga tudi ni sprožil. Poleg tega naj na dan vložitve te tožbe konkurenti tožeče stranke ali združenje potrošnikov ali posameznikov ne bi bili začeli nobenega odškodninskega postopka za škodo, ki jo je povzročila zamenjava proizvodov tožeče stranke s proizvodi drugega podjetja, zlasti intervenientke.

75 UUNT tem trditvam ugovarja. Najprej opozarja, da v točki 29 izpodbijane sodbe odbor za pritožbe sklepa, da „zgolj dodelitev domnevnega soobstoja z znamkami tretjih oseb ne ustvarja neobstoja verjetnosti zmede v tem primeru, upoštevajoč, da gre za znamke, ki niso enake tistim, ki se jih je preučevalo v tej zadevi, in da ne opredeljujejo proizvodov, ki so podobni tistem, ki jih opredeljujeta sporni znamki“.

76 UUNT torej povzema, da tožeča stranka, če je med postopkom zagotovo navedla pred njim španske registracije št. 1807310 znamke LA DESPENSA DE SADA in št. 1311019 znamke SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, ni nikoli zatrjevala, da je bila imetnik teh registracij in ni nikoli predložila dokaza za njihov obstoj. Poleg tega naj tožeča stranka ne bi nikoli trdila, da je obstajal resničen in resen soobstoj teh dveh nacionalnih znamk in znamke intervenientke in naj ne bi nikoli predložila nobenega dokaza, ki bi določil ta soobstoj.

77 Dalje, UUNT poudarja v skladu z navedbami odbora za pritožbe, da imata nacionalni znamki, ki ju je tožeča stranka navedla pred njim, s prijaviteljo znamko skupen le besedni element „sada“. Zato čeprav bi se predpostavilo, da ti nacionalni znamki na španskem trgu mirno soobstajata z znamko intervenientke, na podlagi tega ne bi bil možen sklep o mirnem soobstoju prijaviteljeve znamke in znamke intervenientke. UUNT torej meni, da je treba trditev, da odbor za pritožbe ni presojal mirnega soobstoja spornih znamk, zavreči.

78 Gotovo UUNT prizna, da je odbor za pritožbe napačno ravnal, ker je menil, da nobena nacionalna znamka, ki vsebuje besedni element „sada“, ni označevala enakih proizvodov kot sporni znamki, medtem ko je tožeča stranka pred odborom za pritožbe pokazala, da sta bili ti nacionalni znamki registrirani za proizvode iz razreda 29. Sicer pa naj ta napaka po mnenju UUNT ne bi vplivala na sklep odbora za pritožbe v točki 29 izpodbijane odločbe.

79 Končno UUNT meni, da so dokazi, ki so bili prvič predloženi Sodišču prve stopnje v podporo trditve o mirnem soobstoju prejšnjih znamk tožeče stranke in prejšnje znamke intervenientke, nedopustni.

80 Intervenientka se v bistvu pridružuje trditvam UUNT.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 81 Prvič je treba poudariti, da je tožeča stranka tako pred oddelkom za ugovore kot pred odborom za pritožbe trdila, da „[je] znamka SADIA soobstaja[la] na španskem trgu že več let z razlikovalnimi znaki, vključno z besednim elementom „sada“, in je navedla znamke LA DESPENSA DE SADA in SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA, ki označujejo proizvode iz razreda 29.
- 82 Vendar ker iz nobenega dela spisa v postopku pred UUNT ne izhaja, da je tožeča stranka v tem postopku omenila obstoj španske figurativne znamke, registrirane pod št. 1 311 021 – niti *a fortiori* dokazala, da je njena imetnica – naj se te registracije, prvič navedene v postopku pred Sodiščem prve stopnje, ne bi upoštevalo (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 4. novembra 2003 v zadevi Díaz proti UUNT – Granias Castelló (CASTILLO), T-85/02, Recueil, str. II-4835, točka 46).
- 83 Drugič je treba glede nacionalnih znamk LA DESPENSA DE SADA in SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA spomniti, da je odbor za pritožbe, potem ko je ugotovil obstoj verjetnosti zmede med spornima znamkama, v točki 29 izpodbijane odločbe potrdil, da navedeni soobstoj prejšnje znamke intervenientke in španskih znamk tretjih oseb, ki vsebujejo besedni element „sada“, ni dopuščal izključitve obstoja verjetnosti zmede, ker te znamke niso bile enake spornima znamkama in niso označevale podobnih proizvodov.

- 84 Na splošno je treba spomniti, da je ureditev Skupnosti znamk avtonomen sistem, ki ga sestavlja skupina pravil in ki zasleduje cilje, ki so lastni le njemu, njegova uporaba pa je neodvisna od vseh nacionalnih sistemov (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Streamserve proti UUNT (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, str. II-723, točka 47), in da je treba zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi Uredbe št. 40/94, kot jo razlaga sodišče Skupnosti (zgoraj v točki 82 navedena sodba CASTILLO, točka 37).
- 85 Iz tega izhaja, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, dejstvo, da je španski urad za patente in znamke sprejel registracijo obeh zgoraj navedenih prejšnjih znamk tožeče stranke in prejšnje znamke intervenientke, ni upoštevno glede vprašanja, ali med spornima znamkama obstaja verjetnost zmede iz Uredbe št. 40/94. Zlasti naj tožeča stranka ne bi uveljavljala dejstva, da takrat ni ugovarjala registraciji prejšnje znamke intervenientke v Španiji na podlagi lastnih prejšnjih znamk. V bistvu ta okoliščina ne pomeni, da ne obstaja nikakršna verjetnost zmede med spornima znamkama.
- 86 Gotovo ni popolnoma izključeno, da lahko v določenih primerih soobstoj prejšnjih znamk na trgu celo zmanjša verjetnost zmede med obema spornima znamkama, ki so jo ugotovili organi UUNT. Vendar naj bi se taka skrajnost upoštevala samo, če je v postopku zaradi upoštevanih razlogov za zavrnitev pred UUNT prijavitelj znamke Skupnosti pravilno prikazal, da navedeni soobstoj temelji na odsotnosti verjetnosti zmede pri upoštevni javnosti glede prejšnjih znamk, na katere se sklicuje, in prejšnje znamke intervenientke, ki je temelj ugovora, in pod pogojem, da so zadevne prejšnje znamke in sporni znamki enake.
- 87 V tem primeru Sodišče prve stopnje ugotavlja, da med upravnim postopkom tožeča stranka ni predložila nobenega drugega dejstva ali dokaza kot seznam z obema

prejšnjima znamkama, zgoraj navedenima v podporo trditve, da so te registracije na trgu soobstajale s prejšnjo znamko intervenientke. Te informacije ne zadostujejo za dokaz, da je verjetnost zmede zmanjšana in *a fortiori* odmaknjena. Tisti drugi dokazi, ki jih je navedla tožeča stranka, da naj bi dokazali ta soobstoj, ki so bili prvič vloženi v postopku pred Sodiščem prve stopnje, so nedopustni (zgoraj v točki 24 navedena sodba BUDMEN, točka 67).

- 88 Še več, pravilno je, da je odbor za pritožbe določil, da prejšnje znamke, na katere se sklicuje tožeča stranka – za katere sicer v postopku pred UUNT ni predložila dokaza, da je njihov imetnik – niso bile enake prijavljeni znamki.
- 89 Poleg tega je gotovo, da tožeča stranka ni nikoli trdila niti *a fortiori* dokazala, da imata znamki SADA SOCIEDAD ANÓNIMA PARA LA DISTRIBUCIÓN ALIMENTARIA in LA DESPENSA DE SADA večji razlikovalni učinek, ki naj bi celo omogočal zmanjšanje verjetnosti zmede med prejšnjo znamko intervenientke in prijavljeno znamko.
- 90 Torej je pravilno, da je odbor za pritožbe ugotovil obstoj verjetnosti zmede med spornima znamkama in da je ohranil ta sklep glede na ostale znamke, ki so bile navedene pred njim.
- 91 Zato je treba tretji del tožbenega razloga in tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 92 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

Legal

Mengozi

Wiszniewska-Białecka

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 11. maja 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

H. Jung

H. Legal